

Arrest

nr. 302 217 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. AMANY *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten. Jij bent een moslim van de soennitische streek. Jij bent geboren in Malmunda Kharkey, Bajaur Agency, Khyber Pakthunkwa provincie, Pakistan. Als kind ging jij acht jaar naar school en speelde jij cricket.

De maternale oom van jouw moeder, (...), had een regeling met de Afghaanse grenspolitie. Hij leverde hen water, voeding, sigaretten en andere goederen. Wanneer het nodig was hielpen jij en jouw broer, (...),

hem met het brengen van deze goederen tot een bepaalde plaats vanwaar jouw oom het naar de politie bracht.

Op 22 april 2021 was er een gevecht tussen de Afghaanse grenspolitie en de taliban. Jouw dorp bevond zich tussenin waardoor er twee slachtoffers vielen, twee leden van de Pakistaanse geheime dienst. Omdat jij en jouw broer soms (...) hielpen goederen te brengen naar de Afghaanse grenspolitie hielden ze jullie verantwoordelijk voor dit gevecht en zijn slachtoffers. Hierdoor diende de grootvader van deze slachtoffers op 24 april 2021 een klacht in tegen jou en jouw broer. Jouw vader liet in een schriftelijk antwoord weten dat jullie onschuldig zijn op 26 april 2021.

Hierop vertrok jij samen met jouw broer uit Pakistan. Jij vreest immers de familie van de slachtoffers. Daarnaast vrees jij eveneens de Pakistaanse overheid omwille van de ingediende klacht. Ten slotte vrees jij de taliban omwille van jullie samenwerking met de Afghaanse grenspolitie.

Jij verliet Pakistan in april 2021 en reisde via Iran naar Turkije waar jouw broer gedepoteerd werd. Hierna ging hij terug naar huis in Pakistan. Jij reisde verder via Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar jij op 15 november 2021 aankwam. Jij diende er een verzoek om internationale bescherming in op 16 november 2021. Jouw broer vertrok nadien opnieuw naar Turkije.

Sinds jouw vertrek kwam de Pakistaanse overheid jou zoeken bij jouw huis. Er werd alsook gevraagd op jouw huis door onbekenden. (...) overleed in augustus 2021 ten gevolge van een bomexplosie.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg jij volgende kopieën neer: twee klachtbrieven, een overlijdenscertificaat en twee foto's. Daarnaast toonde jij jouw originele paspoort op het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS) steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Er dient immers vastgesteld te worden dat jij jouw vrees omwille van beweerde spionage niet geloofwaardig hebt kunnen maken om onderstaande redenen.

Ten eerste heb jij het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat jij de maternale oom van jouw moeder, (...), hielp met het vervoeren van spullen naar de Afghaanse grenspolitie waardoor jij als spion aanschouwd zou kunnen worden.

Zo weet jij niet hoe vaak jij precies meeding met die oom om goederen en water te leveren aan de Afghaanse grenspolitie. Jij gokt dat het ongeveer acht à tien keer was dat jij met jouw broer hem hielp (NPO, p.8). Ondanks hij jullie hulp op die momenten nodig zou hebben om goederen te dragen moesten

jullie op een bepaald punt achterblijven van waar die oom de goederen zelf meenam naar de politiepost (NPO, p.8). Jij bent op geen enkel moment bij de politiecheckpoint geweest of hebt contact gehad met de Afghaanse autoriteiten (NPO, p.8). Jij hebt verder geen enkel idee hoeveel goederen jullie vervoerden naar de grenspolitie (NPO,p.9). Het is nochtans uiterst opmerkelijk dat jij niets over de hoeveelheden water kan vertellen indien jij werkelijk degene was die soms het water bijvulde. Ten slotte beweerde jij op de vragenlijst van het CGVS dat de oom van jouw moeder een contract had met de grenspolitie (Vragenlijst CGVS, dd.8.8.22, pt.3.5), daar blijkt op het persoonlijk onderhoud verder niets van aan (NPO, p.7). Deze weinig doorleefde, oppervlakkige en gebrekkige verklaringen leiden ertoe dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw beweerde, beperkte, rol in de leveringen aan de Afghaanse grenspolitie.

Dat jij, en jouw broer, dan ook beschuldigd zouden worden van spionage bij de Afghaanse grenspolitie raakt dan ook kant noch wal.

Ten tweede kan de vrees die jij koestert in Pakistan omwille van deze (ongeloofwaardige) vermeende spionage dan ook niet overtuigen. Er dient opgemerkt te worden dat jij geen consistente verklaringen aflegde doorheen jouw asielprocedure over de vrees die jij koestert in Pakistan. Zo vertelde jij initieel niet méér dan dat jij de taliban vreest in Pakistan waardoor jij het land hebt verlaten (Fiche NBMV, dd.16.11.21, p.3). Op de vragenlijst van het CGVS beweer jij dan weer een vrees te koesteren voor de Pakistaanse overheid, jij repte hier met geen woord over een persoonlijke vrees ten aanzien van de taliban. Jij haalt er louter aan dat de taliban na de dood van Bader Khan jouw vader bedreigde (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Op het persoonlijk onderhoud verklaar jij zowel de familie van de slachtoffers te vrezen, de Pakistaanse overheid als de taliban. Dat jij niet van in het begin de belangrijkste actoren van jouw vrees aanhaalt onderlijnt jouw onoprechtheid.

Ten derde zijn jouw verklaringen over deze actoren die jij zo vreest allerminst aannemelijk te noemen, hetgeen bovenstaande onoprechtheid verder in de verf zet.

Primo vrees jij de familie van de twee dorpelingen die stierven tijdens het gevecht tussen de Afghaanse grenspolitie en de taliban. Die familie houden jou en jouw broer immers verantwoordelijk voor hun dood omdat ze jullie aanzien als spionnen (NPO, p.14). Ondanks er een gevecht gaande was waarbij de kogels van alle kanten kwamen, dienden ze een klacht in tegen jullie waartegen jullie vader alsook een schriftelijk antwoord liet opstellen (NPO, p.25). Het ontbreekt echter aan alle logica dat jullie als verantwoordelijken aanzien zouden worden van gedode leden van de Pakistaanse overheid, omwille van jullie (beweerde) band met de Afghaanse overheid.

De documenten die jij ter staving van deze aanklacht neerlegt – met name de klacht en het antwoord van jouw vader - kan deze onaannemelijke bewering daarbij niet staven. Aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijsaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan.

Daarbij dient opgemerkt dat dit door jou ingeroepen motief louter van **familiale en gemeenrechtelijke aard** is en als zodanig geen betrekking heeft op de criteria van het Verdrag van Genève. Uit jouw verklaringen kan niet blijken dat jij door de familie van de slachtoffers wordt bedreigd omwille van jouw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of jouw behoren tot een welbepaalde sociale groep. Daarbovenop dient vastgesteld dat er nooit gevolg is gegeven aan deze aanklacht. Zo werd er nooit een onderzoek uitgevoerd, ontving jij een uitnodiging voor de rechtbank of een aanhoudingsbevel (NPO, p.15).

Secundo kan jouw bewering dat de Pakistaanse overheid jou en jouw broer hierdoor meerdere malen kwam zoeken niet overtuigen. Zo weet jij niet hoe vaak de overheid jou thuis kwam opzoeken (NPO, p.17). Jij beweert dat de Pakistaanse overheid doet wat ze wil, maar jij hebt geen idee wat ze precies willen doen (NPO, p.15). Dat jij gedood vreest te worden door de Pakistaanse overheid omdat jouw vader in zijn getuigenis schreef dat jullie gedood mogen worden indien jullie schuldig blijken te zijn is niet ernstig te nemen (NPO, p.15). Jij beweert immers onschuldig te zijn. Voorts zijn er geen enkele indicaties dat jij de Pakistaanse overheid dient te vrezen. Er kan voorts verwacht worden dat indien de Pakistaanse overheid jou zoekt in het kader van een lopend onderzoek dat jij hier officiële documenten van kan neerleggen.

Tertio beweer jij een vrees te koesteren ten aanzien van de taliban. De taliban zouden jullie lastig vallen omwille van jullie samenwerking met de Afghaanse grenspolitie (NPO, p.17). Ze zouden één keer naar jouw huis zijn gekomen om met jouw vader te spreken nadat de oom van jouw moeder in augustus 2021 gedood werd (NPO, p.13; Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Uit jouw verklaringen blijken verder geen persoonlijke problemen te bestaan voor jou met de taliban in Pakistan. Uit de bewering dat de taliban in het verleden ooit met jouw vader heeft gesproken kan niet afgeleid worden dat jij een persoonlijke vrees dient te koesteren ten aanzien van de taliban.

Ten vierde blijkt jouw vrees blijkt alsook niet uit incidenten die zich sinds jouw vertrek hebben afgespeeld.

Jij beweert dan wel dat jouw huis sinds jouw vertrek beschoten wordt, al heb jij geen enkel idee wie daar achter zit. Het is ten zeerste bevreemdend dat iemand jouw huis zou beschieten zonder daarvoor uit te komen (NPO, p.18). Indien jullie werkelijk bedreigd zouden worden door de familie van de slachtoffers of de Pakistaanse overheid of de taliban is het uiterst onlogisch dat ze louter jou huis zouden beschieten zonder op een andere manier actie te ondernemen tegen jullie of dit incident op te eisen om op die manier druk uit te oefenen op jouw familie. Er kan geen enkel geloof gehecht worden aan de bewering dat jullie belaagd worden door onbekenden waardoor jij een vrees dient te koesteren in Pakistan.

Dat jouw oom na jouw vertrek overleden is kan bovenstaande (ongeloofwaardige) vrees alsook niet ondersteunen. Jij hebt immers geen enkele informatie over de omstandigheden van zijn dood (NPO, p.16). Jij hebt geen enkel idee wie de bom plaatste waardoor jouw oom overleed. Er is met andere woorden niet geweten of het een algemene aanval betreft of een gerichte aanval was op jouw oom (NPO, p.16). Het overlijdensattest dat jij hieromtrent neerlegt kan die onzekerheid niet doen ombuigen. Er kan immers niet uit afgeleid worden wat de oorzaak was van het overlijden van jouw oom. Daarbij dient herhaald dat het overlijdensattest een slecht leesbare kopie betreft van een Pakistaans document waarvan blijkt dat ze makkelijk nagemaakt kunnen worden (zie blauwe map). Wat er ook van zij kan er opnieuw aangenomen worden dat indien jouw oom gedood werd omwille van zijn samenwerking met de Afghaanse politie waardoor ook jullie een vrees koesteren in Pakistan dat iemand deze aanval zou opgeëist hebben. Dezelfde personen zouden het immers niet nalaten jullie onder druk te zetten met deze aanval, quod non. Dat jij geen enkele informatie hebt hieromtrent en niemand voor deze aanval is uitgekomen onderlijnt verder dat u geen vrees dient te koesteren in Pakistan.

In het licht van de ongeloofwaardigheid van jouw relaas, zoals supra uit de doeken gedaan, leidt dit onvermijdelijk tot de conclusie dat aan jouw vrees geen geloof kan worden gehecht.

Jouw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin doen ombuigen. Jouw paspoort staat hoogstens jouw nationaliteit, hetgeen heden niet ter discussie staat. De klachtbrieven en overlijdensattest werden hierboven reeds besproken. Het CGVS merkt verder op dat aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Wat er ook van zij dient opgemerkt te worden dat aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijsaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan.

Jij hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat jij jouw land van herkomst hebt verlaten omdat er in jouw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat jij in geval van een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4§, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan._security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geïsoleerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de Taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals "Zarb e-Azb" en "Radd-ul-Fasaad", hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gehergroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2022, 423 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan meer dan de helft werden geregistreerd als 'battles', en ongeveer een vijfde geweld tegen burgers betrof. PIPS registreerde in dezelfde periode 258 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 128 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen geïsoleerd worden. De aard van het gebruikte geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat hoewel het aantal geweldsincidenten gestegen is in 2022, een daling zich aftekende van het aantal incidenten gericht tegen burgers. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie bijgevolg beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en Bajaur. Daarnaast werd ook het district Peshawar getroffen door het geweld. Wat betreft het geweld in de voormalige FATA-districten In Bajaur nam het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2022 toe. Naast TTP is ook ISKP actief in dit district. Het geweld in Bajaur is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Hoewel er in 2022 minder incidenten plaatsvonden in Noord- Waziristan, nam het aantal slachtoffers toe. In Zuid-Waziristan tekende zich een lichte afname van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers af. TTP is de voornaamste actor in deze twee tribale districten. Er is sprake van enerzijds doelgerichte moorden, die vooral op stamoudsten werden gepleegd, en anderzijds was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. In de overige tribale districten werden er in 2022 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

In het district Peshawar was er in 2022 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat jij bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Jij laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Khyber-Pakhtunkwa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikelen 18 en 24 van het Handvest van Grondrechten van de Unie, de artikelen 2 en 3 juncto 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, artikel 10, lid 3 onder b) van de procedurerichtlijn, de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal wordt vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Er dient immers vastgesteld te worden dat jij jouw vrees omwille van beweerde spionage niet geloofwaardig hebt kunnen maken om onderstaande redenen.

Ten eerste heb jij het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat jij de maternale oom van jouw moeder, (...), hielp met het vervoeren van spullen naar de Afghaanse grenspolitie waardoor jij als spion aanschouwd zou kunnen worden.

Zo weet jij niet hoe vaak jij precies meeding met die oom om goederen en water te leveren aan de Afghaanse grenspolitie. Jij gokt dat het ongeveer acht à tien keer was dat jij met jouw broer hem hielp (NPO, p.8). Ondanks hij jullie hulp op die momenten nodig zou hebben om goederen te dragen moesten jullie op een bepaald punt achterblijven van waar die oom de goederen zelf meenam naar de politiepost (NPO, p.8). Jij bent op geen enkel moment bij de politiecheckpoint geweest of hebt contact gehad met de Afghaanse autoriteiten (NPO, p.8). Jij hebt verder geen enkel idee hoeveel goederen jullie vervoerden naar de grenspolitie (NPO,p.9). Het is nochtans uiterst opmerkelijk dat jij niets over de hoeveelheden water kan vertellen indien jij werkelijk degene was die soms het water bijvulde. (...) Deze weinig doorleefde, oppervlakkige en gebrekkige verklaringen leiden ertoe dat er geen geloof kan gehecht worden aan jouw beweerde, beperkte, rol in de leveringen aan de Afghaanse grenspolitie.

Dat jij, en jouw broer, dan ook beschuldigd zouden worden van spionage bij de Afghaanse grenspolitie raakt dan ook kant noch wal.

Ten tweede kan de vrees die jij koestert in Pakistan omwille van deze (ongeloofwaardige) vermeende spionage dan ook niet overtuigen. Er dient opgemerkt te worden dat jij geen consistente verklaringen aflegde doorheen jouw asielpcedure over de vrees die jij koestert in Pakistan. Zo vertelde jij initieel niet méér dan dat jij de taliban vreest in Pakistan waardoor jij het land hebt verlaten (Fiche NBMV, dd.16.11.21, p.3). Op de vragenlijst van het CGVS beweer jij dan weer een vrees te koesteren voor de Pakistaanse overheid, jij repte hier met geen woord over een persoonlijke vrees ten aanzien van de taliban. Jij haalt er louter aan dat de taliban na de dood van Bader Khan jouw vader bedreigde (Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Op het persoonlijk onderhoud verklaar jij zowel de familie van de slachtoffers te vrezen, de Pakistaanse overheid als de taliban. Dat jij niet van in het begin de belangrijkste actoren van jouw vrees aanhaalt onderlijnt jouw onoprechtheid.

Ten derde zijn jouw verklaringen over deze actoren die jij zo vreest allerm minst aannemelijk te noemen, hetgeen bovenstaande onoprechtheid verder in de verf zet.

Primo vrees jij de familie van de twee dorpelingen die stierven tijdens het gevecht tussen de Afghaanse grenspolitie en de taliban. Die familie houden jou en jouw broer immers verantwoordelijk voor hun dood omdat ze jullie aanzien als spionnen (NPO, p. 14). Ondanks er een gevecht gaande was waarbij de kogels van alle kanten kwamen, dienden ze een klacht in tegen jullie waartegen jullie vader alsook een schriftelijk antwoord liet opstellen (NPO, p.25). Het ontbreekt echter aan alle logica dat jullie als verantwoordelijken aanzien zouden worden van gedode leden van de Pakistaanse overheid, omwille van jullie (beweerde) band met de Afghaanse overheid.

De documenten die jij ter staving van deze aanklacht neerlegt – met name de klacht en het antwoord van jouw vader - kan deze onaannemelijke bewering daarbij niet staven. Aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijsaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan.

Daarbij dient opgemerkt dat dit door jou ingeroepen motief louter van **familiale en gemeenrechtelijke aard** is en als zodanig geen betrekking heeft op de criteria van het Verdrag van Genève. Uit jouw verklaringen kan niet blijken dat jij door de familie van de slachtoffers wordt bedreigd omwille van jouw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of jouw behoren tot een welbepaalde sociale groep. Daarbovenop dient vastgesteld dat er nooit gevolg is gegeven aan deze aanklacht. Zo werd er nooit een onderzoek uitgevoerd, ontving jij een uitnodiging voor de rechtbank of een aanhoudingsbevel (NPO, p.15).

Secundo kan jouw bewering dat de Pakistaanse overheid jou en jouw broer hierdoor meerdere malen kwam zoeken niet overtuigen. Zo weet jij niet hoe vaak de overheid jou thuis kwam opzoeken (NPO, p. 17). Jij beweert dat de Pakistaanse overheid doet wat ze wil, maar jij hebt geen idee wat ze precies willen doen (NPO, p. 15). Dat jij gedood vreest te worden door de Pakistaanse overheid omdat jouw vader in zijn getuigenis schreef dat jullie gedood mogen worden indien jullie schuldig blijken te zijn is niet ernstig te nemen (NPO, p.15). Jij beweert immers onschuldig te zijn. Voorts zijn er geen enkele indicaties dat jij de Pakistaanse overheid dient te vrezen. Er kan voorts verwacht worden dat indien de Pakistaanse overheid jou zoekt in het kader van een lopend onderzoek dat jij hier officiële documenten van kan neerleggen.

Tertio beweert jij een vrees te koesteren ten aanzien van de taliban. De taliban zouden jullie lastig vallen omwille van jullie samenwerking met de Afghaanse grenspolitie (NPO, p.17). Ze zouden één keer naar jouw huis zijn gekomen om met jouw vader te spreken nadat de oom van jouw moeder in augustus 2021 gedood werd (NPO, p. 13; Vragenlijst CGVS, pt.3.5). Uit jouw verklaringen blijken verder geen persoonlijke problemen te bestaan voor jou met de taliban in Pakistan. Uit de bewering dat de taliban in het verleden ooit met jouw vader heeft gesproken kan niet afgeleid worden dat jij een persoonlijke vrees dient te koesteren ten aanzien van de taliban.

Ten vierde blijkt jouw vrees blijkt alsook niet uit incidenten die zich sinds jouw vertrek hebben afgespeeld.

Jij beweert dan wel dat jouw huis sinds jouw vertrek beschoten wordt, al heb jij geen enkel idee wie daar achter zit. Het is ten zeerste bevreemdend dat iemand jouw huis zou beschieten zonder daarvoor uit te komen (NPO, p.18). Indien jullie werkelijk bedreigd zouden worden door de familie van de slachtoffers of de Pakistaanse overheid of de taliban is het uiterst onlogisch dat ze louter jou huis zouden beschieten zonder op een andere manier actie te ondernemen tegen jullie of dit incident op te eisen om op die manier druk uit te oefenen op jouw familie. Er kan geen enkel geloof gehecht worden aan de bewering dat jullie belaagd worden door onbekenden waardoor jij een vrees dient te koesteren in Pakistan.

Dat jouw oom na jouw vertrek overleden is kan bovenstaande (ongeloofwaardige) vrees alsook niet ondersteunen. Jij hebt immers geen enkele informatie over de omstandigheden van zijn dood (NPO, p. 16). Jij hebt geen enkel idee wie de bom plaatste waardoor jouw oom overleed. Er is met andere woorden niet geweten of het een algemene aanval betreft of een gerichte aanval was op jouw oom (NPO, p.16). Het overlijdensattest dat jij hieromtrent neerlegt kan die onzekerheid niet doen ombuigen. Er kan immers niet uit afgeleid worden wat de oorzaak was van het overlijden van jouw oom. Daarbij dient herhaald dat het

overlijdensattest een slecht leesbare kopie betreft van een Pakistaans document waarvan blijkt dat ze makkelijk nagemaakt kunnen worden (zie blauwe map). Wat er ook van zij kan er opnieuw aangenomen worden dat indien jouw oom gedood werd omwille van zijn samenwerking met de Afghaanse politie waardoor ook jullie een vrees koesteren in Pakistan dat iemand deze aanval zou opgeëist hebben. Dezelfde personen zouden het immers niet nalaten jullie onder druk te zetten met deze aanval, quod non. Dat jij geen enkele informatie hebt hieromtrent en niemand voor deze aanval is uitgekomen onderlijnt verder dat u geen vrees dient te koesteren in Pakistan.

In het licht van de ongeloofwaardigheid van jouw relaas, zoals supra uit de doeken gedaan, leidt dit onvermijdelijk tot de conclusie dat aan jouw vrees geen geloof kan worden gehecht.

Jouw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin doen ombuigen. Jouw paspoort staft hoogstens jouw nationaliteit, hetgeen heden niet ter discussie staat. De klachtbrieven en overlijdensattest werden hierboven reeds besproken. Het CGVS merkt verder op dat aan privéfoto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Wat er ook van zij dient opgemerkt te worden dat aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijswaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan.

Jij hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat jij jouw land van herkomst hebt verlaten omdat er in jouw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat jij in geval van een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om de motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermogt voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

In zoverre verzoeker aanvoert dat hij minderjarig is/was en verwijst naar het hoger belang van het kind, zoals onder meer vervat in artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 3 en 6 van het IVRK en artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de EU, dient te worden opgemerkt dat, hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, een loutere verwijzing naar dit hoger belang niet kan volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers initiële minderjarigheid

en met de eventuele aan zijn leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

Van iemand die beweert een vrees voor vervolging te hebben ingevolge het helpen van een oom die belast was met het brengen van goederen en water naar de Afghaanse grenspolitie, kan worden verwacht dat hij hierover preciezere verklaringen kan afleggen.

Zo werd vastgesteld dat verzoeker niet wist hoe vaak hij precies meeding met zijn oom om goederen en water te leveren aan de Afghaanse grenspolitie. Hij stelt vooreerst dat hij het niet weet en gokt dat het misschien acht à tien keer was dat hij met zijn broer meehielp, om vervolgens te stellen dat het misschien vaker was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Hieruit blijkt dat verzoeker hoegenaamd geen enkel idee heeft van het aantal keer dat hij de oom van zijn moeder heeft geholpen.

Ook al was verzoeker op het ogenblik van de feiten, zoals hij zelf stelt slechts dertien jaar, dan nog is het niet onredelijk van hem te verwachten een preciezere schatting te kunnen maken van het aantal keer dat hij de oom van zijn moeder hielp te meer hij gelet op deze activiteiten beschuldigd werd spion te zijn en internationale bescherming vraagt. Hierbij kan de Raad ook vaststellen dat verzoeker Pakistan één maand voor zijn zestiende verjaardag verliet, waardoor de stelling dat verzoeker slechts dertien jaar was, op het moment van de feiten dat hij zijn oom hielp niet zomaar kan worden bijgetreden. Indien verzoeker zijn oom slechts op zijn dertiende zou geholpen hebben, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker drie jaar later nog van spionage zou beschuldigd worden waardoor hij het land diende te verlaten.

Ook kan de Raad vaststellen dat verzoeker geen informatie heeft over de hoeveelheid water en sigaretten, maar wel spreekt over gallons water. Verzoeker kan niet specifïëren over hoeveel gallons het ging, hoewel hij wel meermaals stelde dat ze de gallons water en de goederen gingen vullen en "droegen" (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 9). Bijgevolg kan er wel degelijk worden verwacht dat hij toch bij benadering kan zeggen over hoeveel gallons het ging, te meer ze deze gallons al dragend moesten meezeulen tot aan een bepaalde plek en het naar eigen zeggen verzoeker zelf was die soms de gallons vulde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Waar werd vastgesteld in de bestreden beslissing dat er nooit gevolg is gegeven aan de aanklacht, er nooit een onderzoek werd uitgevoerd en hij nooit een uitnodiging voor de rechtbank of een aanhoudingsbevel ontving, wijst verzoeker erop dat hij enkel heeft verklaard dat hij hierover niets weet omdat hij intussen in België is. Dit kan niet volstaan ter verschoning. Verzoeker stelde nog contact te hebben met zijn familie in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Bijgevolg kon redelijkerwijs worden verwacht indien er daadwerkelijk enig gevolg werd gegeven aan de aanklacht dat verzoekers familie hem hiervan op de hoogte zou stellen te meer verzoeker zich op dit element steunt in zijn verzoek om internationale bescherming alsook dat verzoeker hiernaar bij contact met zijn familie zou vragen, *quod non*.

Waar verzoeker herhaalt dat hij verklaarde dat de taliban hen lastigviel en langs kwam bij hen thuis om zijn vader te spreken om zijn persoonlijke problemen met de taliban aan te tonen, weerlegt noch verklaart hij de vaststelling dat het hierbij is gebeven. Uit dit eenmalige bezoek van de taliban waarbij met verzoekers vader werd gesproken kan dan ook geen persoonlijke vrees in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Het feit dat hij samen met zijn oom en broer goederen leverde voor de vijand van de taliban werpt hier dan ook geen ander licht op. Indien de taliban verzoeker daadwerkelijk zou viseren, kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij doortastender zouden optreden in hun zoektocht naar verzoeker, *quod non*.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek uit op het gebruik van de "fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling" ingevuld door het bureau MINTEH, dient erop gewezen dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de in deze fiche opgenomen verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat de vermeldingen in deze fiche niet overeenstemmen met zijn werkelijke verklaringen, dient hij dit *in concreto* aan te tonen. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete en pertinente gegevens aan te voeren. Het loutere feit dat verzoeker bij het invullen van de fiche o.a. niet werd bijgestaan door een advocaat of voogd, en dat de fiche niet werd ondertekend noch werd gekaderd waartoe de aantekeningen dienen en zijn verklaringen niet aan hem werden voorgelezen, is op zich niet van die aard om aan te tonen dat de weergave van verzoekers verklaringen in deze fiche onjuist zouden zijn. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de fiche NBMV bij zijn eerste contact met de bevoegde autoriteiten is opgesteld, dus vooraleer een voogd kon worden aangesteld of een raadsman kon worden toegewezen. De Raad merkt hierbij tevens op dat uit de door verzoeker aangehaalde wetsbepalingen niet kan worden afgeleid dat de loutere afwezigheid van een voogd of raadsman die verzoeker vertegenwoordigt tijdens het invullen van de fiche niet-begeleide

minderjarige vreemdeling ertoe zou leiden dat zijn verklaringen niet aan hem kunnen worden tegengeworpen. Verzoeker brengt aldus geen concrete en pertinente elementen aan die ertoe zouden nopen om deze fiche buiten de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming te houden. Bovendien is het het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus en is de bestreden beslissing niet louter gebaseerd op de strijdigheid van verklaringen op de MINTEH-fiche en de overige stukken. Verzoeker gaat er ook aan voorbij dat in de bestreden beslissing werd vastgesteld dat verzoeker in de fiche zijn vrees voor de taliban aanhaalde, terwijl hij in de vragenlijst met geen woord repte over zijn vrees voor de taliban, maar enkel sprak over een vrees voor de Pakistaanse overheid om vervolgens tijdens het persoonlijk onderhoud terug over te schakelen naar een vrees voor zowel de taliban, de Pakistaanse overheid als de familie van de slachtoffers. Verzoeker brengt geen enkel concreet element bij om dit te verklaren of te weerleggen. Er kan overigens van iemand die werkelijk een vluchtelingenrechtelijke vrees zou koesteren en hiervoor internationale bescherming vraagt worden verwacht dat deze in staat zou zijn om deze vrees en zijn specifieke vervolgers op eender welk moment, zonder enige voorbereiding, in aan- of afwezigheid van zijn advocaat of voogd te verwoorden en kort toe te lichten.

Voor zover verzoeker van oordeel is dat de door hem neergelegde documenten van tafel worden geveegd door louter te wijzen op de algemene corruptiegraad in Pakistan of omdat ze niet gepaard zouden gaan met geloofwaardige verklaringen gaat hij voorbij aan de concrete beoordeling van de voorgelegde documenten in de bestreden beslissing die hier voor de duidelijkheid wordt hernomen:

“Primo vrees jij de familie van de twee dorpelingen die stierven tijdens het gevecht tussen de Afghaanse grenspolitie en de taliban. Die familie houden jou en jouw broer immers verantwoordelijk voor hun dood omdat ze jullie aanzien als spionnen (NPO, p.14). Ondanks er een gevecht gaande was waarbij de kogels van alle kanten kwamen, dienden ze een klacht in tegen jullie waartegen jullie vader alsook een schriftelijk antwoord liet opstellen (NPO, p.25). Het ontbreekt echter aan alle logica dat jullie als verantwoordelijken aanzien zouden worden van gedode leden van de Pakistaanse overheid, omwille van jullie (beweerde) band met de Afghaanse overheid.

De documenten die jij ter staving van deze aanklacht neerlegt – met name de klacht en het antwoord van jouw vader - kan deze onaannemelijke bewering daarbij niet staven. Aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijsaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan.

*Daarbij dient opgemerkt dat dit door jou ingeroepen motief louter van **familiale en gemeenrechtelijke aard** is en als zodanig geen betrekking heeft op de criteria van het Verdrag van Genève. Uit jouw verklaringen kan niet blijken dat jij door de familie van de slachtoffers wordt bedreigd omwille van jouw ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of jouw behoren tot een welbepaalde sociale groep. Daarbovenop dient vastgesteld dat er nooit gevolg is gegeven aan deze aanklacht. Zo werd er nooit een onderzoek uitgevoerd, ontving jij een uitnodiging voor de rechtbank of een aanhoudingsbevel (NPO, p.15). (...)*

Dat jouw oom na jouw vertrek overleden is kan bovenstaande (ongeloofwaardige) vrees alsook niet ondersteunen. Jij hebt immers geen enkele informatie over de omstandigheden van zijn dood (NPO, p.16). Jij hebt geen enkel idee wie de bom plaatste waardoor jouw oom overleed. Er is met andere woorden niet geweten of het een algemene aanval betreft of een gerichte aanval was op jouw oom (NPO, p.16). Het overlijdensattest dat jij hieromtrent neerlegt kan die onzekerheid niet doen ombuigen. Er kan immers niet uit afgeleid worden wat de oorzaak was van het overlijden van jouw oom. Daarbij dient herhaald dat het overlijdensattest een slecht leesbare kopie betreft van een Pakistaans document waarvan blijkt dat ze makkelijk nagemaakt kunnen worden (zie blauwe map). Wat er ook van zij kan er opnieuw aangenomen worden dat indien jouw oom gedood werd omwille van zijn samenwerking met de Afghaanse politie waardoor ook jullie een vrees koesteren in Pakistan dat iemand deze aanval zou opgeëist hebben. Dezelfde personen zouden het immers niet nalaten jullie onder druk te zetten met deze aanval, quod non. Dat jij geen enkele informatie hebt hieromtrent en niemand voor deze aanval is uitgekomen onderlijnt verder dat u geen vrees dient te koesteren in Pakistan.(...)

*Jouw **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin doen ombuigen. Jouw paspoort staft hoogstens jouw nationaliteit, hetgeen heden niet ter discussie staat. De klachtbrieven en overlijdensattest werden hierboven reeds besproken. Het CGVS merkt verder op dat aan privéfoto's geen*

enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Wat er ook van zij dient opgemerkt te worden dat aan Pakistaanse documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Verder kennen kopieën weinig bewijswaarde gezien ze makkelijk na te maken zijn. Bovendien blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten vaak voorkomen in Pakistan.”

Aangezien verzoeker louter onder verwijzing naar arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Hof van Justitie kritiek uit op de beoordeling van de door hem neergelegde documenten brengt hij geen enkel concreet element naar voor waaruit blijkt dat uit de door hem neergelegde documenten in zijn hoofde dan wel een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou kunnen worden afgeleid. Bovendien toont verzoeker niet concreet aan dat de feiten en omstandigheden die ten grondslag lagen van de aangehaalde arresten gelijkaardig zijn aan deze die onderhavige zaak kenmerken.

Daarnaast haalt verzoeker in het verzoekschrift nog een vrees voor vervolging aan omwille van zijn (gepercipieerde) verwestering wegens zijn verblijf in Europa en dit omdat de taliban en ISKP ook aanwezig is in zijn regio van herkomst. Als bijlage bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker de volgende stukken:

- “1. Rapport OKAN;
2. Inschrijving Cricket Belgian Cricket Federation;
3. Tewerkstelling Colruyt;
4. Inschrijving Atheneum Schoten;
5. Verklaring KTA Kapellen;
6. Verklaring OKAN leerkracht KTA Kapellen;
7. Verklaring M.(...) E.(...);
8. Verklaring M.(...) I.(...)
9. Verklaring begeleiders leefgroep Tokaido;
10. Verklaring titularis Atheneum Schoten.”

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift hekelt dat zijn profiel als terugkeerder vanuit het Westen niet werd onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaat hij eraan voorbij dat hij dit nooit eerder heeft opgeworpen. De Raad wijst er tevens op dat verzoeker reeds verschillende kansen heeft gekregen om zijn situatie als terugkeerder vanuit de westerse wereld in de loop van de administratieve procedure ter sprake te brengen als reden waarom hij niet naar zijn land van herkomst zou kunnen terugkeren. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Bovendien kon verzoeker hierover in zijn verzoekschrift bijkomende verklaringen afleggen en via een aanvullende nota, ten laatste ter terechtzitting, nieuwe elementen voorleggen inzake zijn situatie als terugkeerder en zijn daaruit voortvloeiende vrees, een mogelijkheid waarvan hij ook gebruik heeft gemaakt.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Pakistan omwille van zijn verblijf in Europa anders gepercipieerd en geïsoleerd zal worden, noch toont hij aan dat zijn verblijf in België of in andere Europese landen voor hem een risico op vervolging inhoudt. Het volstaat geenszins om zeer algemeen op te merken dat men reeds lange tijd in België/Europa verblijft en (hierdoor) verwesterd is, doch men dient dergelijk risicoprofiel *in concreto* aannemelijk te maken, waar verzoeker echter in gebreke blijft. Bovendien stelt de Raad vast dat de taliban en ISKP naar eigen zeggen ook reeds aanwezig waren in zijn regio van herkomst (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, 13) toen hij het land verliet en is er geen sprake van een machtsovername door de taliban zoals dit in Afghanistan het geval was in 2021.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift nog op wijst dat zijn verblijf in België en impact heeft op zijn gewoontes in die zin dat hij al 5 maanden een amoureuze relatie heeft met een Belgisch meisje, die geen moslima is en hij hier geen problemen mee heeft, dat hij zich bewust is van de vrijheid die hij in België geniet, dat hij graag model wil worden en een gemengde vriendengroep heeft, kan de Raad slechts vaststellen dat hieruit niet blijkt dat hij dermate verwesterd zou zijn dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Pakistan vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat hij omwille van bepaalde opvattingen problemen zou ondervinden bij terugkeer.

Hetzelfde moet gezegd van de gegevens die hij bijbrengt per aanvullende nota. In de aanvullende nota licht verzoeker toe dat uit de neergelegde stukken blijkt dat hij hier naar school gaat, dat hij als jobstudent werkt, dat hij zich openstelt naar alle culturen en zich de normen van de maatschappij heeft eigen gemaakt, dat hij zich verstaanbaar kan maken in het Nederlands, dat hij in een gemengde klasgroep zat met personen van verschillende culturele en religieuze achtergronden en dat hij met iedereen goed overeenkomt, dat hij een gemengd vriendennetwerk heeft opgebouwd, dat hij een sociaal netwerk buiten school opbouwde doordat hij cricket speelt op competitief niveau, dat hij diverse personen leerde kennen in de leefgroep van Tokaido, dat hij een goed contact heeft met zijn begeleiders, dat hij overeenkomt met andere jongeren in de leefgroep en veel vooruitgang boekt in het Nederlands, dat hij open is naar de andere jongeren in de leefgroep en zich respectvol gedraagt ten aanzien van hen ongeacht gender of achtergrond.

Met de door verzoeker bijgebrachte elementen en stukken toont hij niet aan dat hij zijn leven in Pakistan niet opnieuw zou kunnen opnemen en dat het zich opnieuw schikken aan de in Pakistan heersende culturele normen en waarden voor hem onoverkomelijk zou zijn of fundamentele rechten zouden schenden in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan hiermee evenmin aannemelijk maken dat hij hierdoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Verzoeker blijft in gebreke aan te tonen dat hij daadwerkelijk dermate verwesterd zou zijn dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij zou terugkeren en aarden binnen de Pakistaanse samenleving. Met een loutere verwijzing naar zijn verblijf in België toont hij geenszins aan dat hij zich bij een eventuele terugkeer naar Pakistan niet meer zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Pakistaanse maatschappij, laat staan dat verzoeker aannemelijk maakt, dat hij tijdens zijn verblijf alhier een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld die de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap, in Pakistan heeft gewekt of kan wekken. Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap.

Wat zijn accentvorming betreft, waarnaar in het verzoekschrift en de aanvullende nota wordt verwezen moet erop gewezen worden dat verzoeker nog geen drie jaar buiten Pakistan verbleef.

De Raad acht het dan ook niet aannemelijk dat verzoekers taalgebruik dermate zou zijn veranderd door zijn verblijf buiten Pakistan. Voor zover betoogt wordt dat er accentvorming zou zijn door het leren van een andere taal, is dit niet meer dan een veronderstelling. Dit wordt niet objectief aangetoond.

Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker die Pakistan, nog geen drie jaar geleden verliet, nu als bijna negentienjarige, totaal vervreemd zou zijn van de Pakistaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Dit geldt des te meer nu hij nog een netwerk in zijn regio van herkomst heeft waarmee hij nog contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10) en hij zich dan ook zou kunnen laten informeren over de situatie.

Het feit dat hij zich enkele westerse gewoontes zou hebben toegeëigend betekent op generlei wijze dat verzoeker op verregaande manier is vervreemd van de Pakistaanse normen en waarden dat een terugkeer naar Pakistan niet mogelijk zou zijn.

Aldus maakt verzoeker in deze stand van zaken nergens concreet aannemelijk dat er omwille van enige activiteiten, gedragingen, handelingen, uiterlijk of geuite meningen in haar hoofde sprake is van een verwestering/normoverschrijding of haar hierdoor een verwestering/normoverschrijding zou worden toegeschreven.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet concreet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in België in geval van terugkeer als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op wat voorafgaat. Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Pakistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn. Evenmin brengt verzoeker enig concreet element aan waaruit zou blijken dat hij bij terugkeer naar Pakistan alsnog in het vizier van de taliban zou komen.

Verzoeker reikt geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker nog in contact staat met zijn familie in Pakistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Uit niets kan blijken dat verzoeker bij terugkeer niet meer kan rekenen op een familiaal en sociaal netwerk in Pakistan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt als volgt geoordeeld:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er is sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast heeft de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan wordt geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP), en in mindere mate ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vinden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Dit conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

De provincie Khyber-Pakhtunkwa (KP) is gelegen in het noordwesten van Pakistan en is rijk aan natuurlijke grondstoffen. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA (Bajaur, Khyber, Kurram, Mohmand, Orakzai, en Noord- en Zuid-Waziristan) aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en zij vormen sindsdien administratief een deel van de provincie.

Militaire operaties van het leger, zoals “Zarb e-Azb” en “Radd-UI-Fasaad”, hebben ervoor gezorgd dat de veiligheidssituatie in KP sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is.

Niettegenstaande de opeenvolgende militaire operaties in de regio de greep van de Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) in de voormalige FATA-districten grotendeels verbroken had, heeft de groepering zich gehergroepeerd in bepaalde regio's, wat hun operationele capaciteit vergrootte. Daarnaast is ook ISKP meer actief in de regio.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie inclusief de voormalige FATA-districten ruw geschat 35,5 miljoen inwoners heeft. Volgens ACLED werden er in 2022, 423 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan meer dan de helft werden geregistreerd als ‘battles’, en ongeveer een vijfde geweld tegen

burgers betrof. PIPS registreerde in dezelfde periode 258 incidenten, waarvan het merendeel van de aanvallen gepleegd werden door gewapende groeperingen, en voornamelijk gericht tegen de veiligheidsdiensten. PICSS registreerde in deze periode 128 aanvallen door militanten. Aldus dient besloten te worden dat de provincie KP in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Het geweld dat plaatsvindt in de provincie KP is hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel (bijvoorbeeld gezondheidswerkers), militante doelwitten of overheidsmedewerkers en -instellingen gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld kan evenwel tot gevolg hebben dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat hoewel het aantal geweldsincidenten gestegen is in 2022, een daling zich aftekende van het aantal incidenten gericht tegen burgers. Het aantal burgerslachtoffers bleef in de gehele provincie bijgevolg beperkt.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweld dat tijdens de verslagperiode plaatsvond, voornamelijk geconcentreerd is in de voormalige FATA-districten Noord-Waziristan, Zuid-Waziristan, en Bajaur. Daarnaast werd ook het district Peshawar getroffen door het geweld. Wat betreft het geweld in de voormalige FATA-districten In Bajaur nam het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in 2022 toe. Naast TTP is ook ISKP actief in dit district. Het geweld in Bajaur is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij stamoudsten, politieke leiders en gezondheidswerkers de voornaamste doelwitten zijn. Hoewel er in 2022 minder incidenten plaatsvonden in Noord-Waziristan, nam het aantal slachtoffers toe. In Zuid-Waziristan tekende zich een lichte afname van zowel het aantal incidenten als het aantal burgerslachtoffers af. TTP is de voornaamste actor in deze twee tribale districten. Er is sprake van enerzijds doelgerichte moorden, die vooral op stamoudsten werden gepleegd, en anderzijds was er een sterke toename in aanvallen op veiligheidspersoneel. In de overige tribale districten werden er in 2022 slechts kleine minderheid van de incidenten gerapporteerd. Het geweld dat plaatsvindt in de overige tribale districten is eveneens hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij de Pakistaanse veiligheidsdiensten, pro-overheid stamoudsten, ambtenaren, leden van de lokale "peace committees" en leden van gewapende bewegingen die zich hebben overgegeven aan de autoriteiten, gevisieerd worden.

In het district Peshawar was er in 2022 een stijging van het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met de jaren daarvoor. Hoewel de aard van het geweld, met name grote aanslagen, burgerslachtoffers tot gevolg kan hebben, blijkt uit de informatie dat overheidsdiensten en veiligheidspersoneel de voornaamste doelwitten zijn. Het geweld dat plaatsvindt in Peshawar is bijgevolg voor het overgrote deel gericht van aard. Gelet op de populatie van meer dan vier miljoen mensen in het district, bleef de impact op de burgerbevolking eerder beperkt.

Er wordt geen melding gemaakt van een nieuwe interne of externe ontheemding binnen of buiten de provincie Khyber-Pakhtunkwa, hoewel bijna 16 500 families binnen de provincie ontheemd blijven.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

Door verzoeker worden geen concrete elementen of informatie bijgebracht die deze vaststellingen weerleggen.

Waar hij in het verzoekschrift aangeeft dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst zorgwekkend is, kan niet blijken dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Khyber Pakhtunkwa dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF